

26A:9

Sedan kommun anlagt ledningar för vatten och avlopp inom ett exploateringsområde togs engångsavgifter för anslutning till den allmänna va-anläggningen beräknade enligt gällande va-taxa ut för flertalet fastigheter i området. En fastighet i området bebyggdes först sedan en ny va-taxa, vari föreskrevs högre avgifter, trätt i kraft. Avgiftsuttag i enlighet med den nya taxan har inte ansetts strida mot va-lagen.

Makarna T ägde sedan mars 1974 en fastighet, belägen inom Sågenområdet i den del av Mariestads kommun som förut utgjorde Lugnås kommun. Inom Sågenområdet påbörjades bostadsbyggande år 1970. Exploateringen har skett i kommunal regi. Sedan fastigheten sålts till makarna T, återstår inom området tre tomtplatser, alla belägna på mark som befinner sig i privat ägo. – Fastigheten ingår i verksamhetsområdet för Mariestads kommuns allmänna va-anläggning. Under sommaren 1974 uppfördes en enfamiljsvilla på fastigheten. Kommunen har därefter med stöd av va-taxa, som antagits av kommunfullmäktige i Mariestad 19.6.1973 och trätt i kraft den 1 juli samma år, påfört sökandena engångsavgift - i taxan benämnd anläggningsavgift - med 8 652 kr. Enligt den taxa som gällde närmast före 1.7.1973 - 1965 års va-taxa - utgjorde motsvarande avgift 4 500 kr.

Makarna T yrkade att Va-nämnden måtte fastställa att avgiften skulle beräknas enligt 1965 års taxa. Till stöd för sin talan anförde de: Fastigheten blev av olika skäl sist kvar, sedan kommunens övriga mark i Sågenområdet färdigbebyggts. Den är därför den enda fastigheten inom området, som påförts avgift enligt 1973 års va-taxa. Det är inte rättvist att sökandena skall betala en dubbelt så hög avgift som sina grannar. Anläggningsarbetet i området var färdigt redan tidigare och kommunen har alltså haft samma kostnader för deras fastighet som för övriga fastigheter inom området. Kommunen gör därför en vinst på sökandenas bekostnad, när den tar ut avgift enligt 1973 års taxa. Redan från början har ju kommunen också räknat ut vad som skulle komma att inflyta i avgifter.

Kommunen bestred bifall till denna talan och anförde: Avgiftsskyldigheten för sökandena har inträtt under tid då 1973 års taxa var gällande. Avgiften skall därför beräknas efter denna taxa. Taxan innebär i och för sig inte att full kostnadstäckning erhålles, även om man eftersträfvade detta när taxan antogs.

Va-nämnden yttrade:

Såsom från kommunens sida anförts har avgiftsskyldighet för sökandena inträtt efter det att 1973 års va-taxa trätt i kraft. Engångsavgiften skall därför bestämmas enligt 1973 års va-taxa, om detta ej leder till högre avgiftsuttag än som kan anses förenligt med lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar.

Lagens föreskrifter innebär inte att kommunens rätt till avgiftsuttag begränsas med hänsyn till vad som under äldre va-taxas giltighetstid uttagits från andra avgiftsskyldiga fastighetsägare. Inte heller föreskrives någon begränsning med hänsyn enbart till vad det kostat att förse viss fastighet eller viss grupp av fastigheter med allmänna va-anordningar. Däremot får uttag av engångsavgifter i enlighet med 1973 års va-taxa inte leda till att kommunen till-

godogör sig avgiftsbelopp som sammanlagt överstiger vad det nödvändigtvis kostat och fortlöpande kostar kommunen att utföra alla de rörledningar och andra anordningar som ingår i kommunens allmänna va-anläggning och som behövs för att fastigheter inom varje del av verksamhetsområdet skall kunna betjänas av anläggningen. Ej heller får sådant avgiftsuttag innebära att från någon fastighet tas ut mera än som svarar, mot fastighetens efter skälig och rättvis grund beräknade andel i nämnda kostnader. Det sist sagda innebär bl. a. att engångsavgift som under viss taxas giltighetstid uttages från viss fastighet inte får överstiga vad som under jämförliga förhållanden och under samma taxas giltighetstid tages ut i engångsavgift från annan jämförbar fastighet.

Av det anförda följer, att de av sökandena åberopade omständigheterna inte utgör skäl att betrakta det för deras del beslutade avgiftsuttaget såsom oförenligt med lagens föreskrifter. På grund härav och då sökandena ej heller i övrigt påvisat något förhållande som berättigar dem till nedsättning av taxeenligt beräknad avgift kan deras talan ej bifallas.

Va-nämnden lämnade sökandenas talan utan bifall.

Beslut: 1975-02-26, BVA 21

Mål nr: VA 46/74

Litteratur: prop. 1970:118 s. 106

Bouvin-Hedman s. 153